

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

ΚΓ'.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΤΡΑΓΟΔΙΑΣ ΤΩΝ ΤΟΡΤΠΙΛΛΙΣΜΩΝ

γλέζικο φροτηργό, ναυλωμένο από την 'Επαρεία Στάνταρ—'Οι, γειμάτο πετρέλαια. 'Ο κατεπάνιος, έπειδη είχε μέσα ενάρξετον μέλας, σήρωσε στό ποτάρι του ένα κόρσινο σήμα, δύος τὸ ἀπάτιον γιοι ναυτικοὶ κανονιστοί. Τὸ ίδιο δύμος σήμα τὸ σηρώνους καὶ δύο πλοῖα τιχαίνει νὰ πουνθαλάνε πυρομαχικά. Φωνεῖται λοιπόν, πῶς ἀπέναντι οι Τούρκοι καὶ οι Γερμανοί είδαν αὐτὸν τὸ σήμα καὶ φαντάστηραν πῶς τὸ πλοῖο κουβάλει στὴ Χίο τυρομαχικά, γιὰ νὰ ζησιμεύσουν σὲ σχεδιασμένη ἀπάτη στὴν ἀπέναντι ἀκτή.

Καὶ πρέπει νὰ ξέρετε, πῶς στὸ νησὶ ἔκεινη τὴ στιγμὴ δὲν ὑπῆρχαν περιστούρει αὐτὸν πέντε—δέκα σποραδιτές. 'Ο στρατὸς ὅλος ποὺ γιναντεὶς δὲ Πλαστήρας, είχε φύγει πρὸ πολλοῦ γιὰ τὸ Μακεδονικὸ μέτωπο. Λοιπὸν ἀφοῦ ἀπέναντι φαντάστηραν ἔνα τέτοιο πράμα, ἄρχισαν νὰ μπαταροῦν τὸ πετρελαιοφόρο ἐκεῖνο πλοῖο, γιὰ νὰ τὸ πινάκιον στὸν ἄρχα, μαζὲ μὲ τὰ... πυρομαχικά τοῦ, καθὼς καὶ κάθε πλεύσιεν, γιὰ τὸ φόρο μήπως είχε στρατὸ μέσα γιὰ ἀπόβασι.

'Ημων ἔει τότε λιμενάρχης. 'Αναγκάστηρα λοιπὸν ν' ἀδείσω δόλο τὸ λιμάνι καὶ νὰ στείλω καὶ τὸ πετρελαιοφόρο καὶ κάθε ἄλλο πλοῖο σὲ ἄλλο λιμένα τῆς Χίου, στὰ Καρδάμιλα. Κι' ἔπει τὸν πολὺν πινδήνευς νὰ καταστρέψῃ τὴν πόλι καὶ είχε τρομοκρατήσει καὶ τοὺς κατοίκους.

'Εκεὶ μοῦ δόδηρηε εἰκασία νὰ ἐκτυμήσω, πῶς οι Χιώτες δὲν είνε καὶ τόσο δειλοί, δόσο θέλει νὰ μᾶς τοὺς παραστῆσῃ ἡ παράδοσις. Θρυλλεῖται πῶς στὴ μεγάλη σφαγὴ τῆς Χίου, ἔλεγαν στοὺς Τούρκους: «Σφάξε με, 'Αγά μου, ν' ἀγάσω». Καὶ αὐτὸν τὸ ἀναφέρουν συχνά γιὰ ν' ἀποδείξουν τὴ δειλία τους.

'Έμενα δύμος ἀκριβῶς μοῦ φανέται πῶς είνε ἔνα δεῆγμα μᾶς ἔξαρθτεικῆς παλλήκαριᾶς.

ΟΛΙΣ ὑπέρερα ἀπὸ τὸ κάπητα καὶ τῆς Θεοσαλονίκης ἥρθε ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνηση στὴν Ἀθήνα, ἐγὼ ἔμ εἰνα μάτιον ἀδύτα στὴ Χίο. 'Επει τὸν καὶ διατελεῖσθαι τὸ λιμάνι τῆς μπαταροδίστη καὶ εἰπε τὴν ἀπέναντι καὶ λιμενικὴν Μικρασιατικὴν ἀπέτη μὲ μεγάλης ὁλῆς γερμανικὰ πυροβολία. Μιά μέρα καὶ μέτανε στὸ λιμάνι μαζὶ τοῦ Βασιλιά τοῦ Εγείροντος

Τί νὰ κάνουν σ' αὐτὴ τὴν περίσταση; "Ασπολοι αὐτοὶ νὰ τὰ βάλουν μὲ ὑπερισμένους καὶ ἔξαρθμωμένους Τούρκους; Τὸ εἶχαν πάρει ἀπόφασα πῶς θὰ πεθάνουν γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Πίστη! Καὶ μπεσούσα στὸ ἀναπότερτο καὶ τὸ μοιραῖο σύσυνθαν τὸ πεφάλι καὶ ἔλεγαν τὸ περίφημο ἔκεινο: «Σφάξε με, 'Αγά μου, ν' ἀγάσω». Ιστος νὰ τοὺς ποῦμε ποὺν ἐμπόθους, μὰς δειλοὺς ποτὲ! Γιατὶ τὸν εῖδα, μπροστά στὸ ἐμπορικὸ τοὺς συμφέρους, νὰ μὴ λογαριάζουν τὶς γερμανικὲς δύδιδες. "Οταν ἔδωσε διαταγὴ ν' ἀδειάσῃ δοῦ τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα τὸ λιμάνι, γιὰ νὰ σωθῇ τὸ πόλις, αὐτὸς μέσα σ' ἔκεινο τὸ κακό, μέσα σ' ἔκεινη τὴ φωτιά, πολεμούσαν νὰ φροτώσουν τὰ ματαρίνια τους, ποὺν βρυσόντουσαν στὴ παραλία, μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους!

"Επειτα ἔμαθα πῶς καὶ τὸ Χιώτικο τάγμα ποὺ διοικούσε ὁ Πλαστήρας, τὸ ἔδειξε στὸ Μακεδονικὸ μέτωπο. "Ωστε νὰ φύμη γιὰ τὴ Χιώτικη δειλία πέφτει ἐντελῶς καὶ οι Χιώτες μένουν ναυτικοὶ καὶ ἐμπόθους.

Πρὸν τελεώσω γιὰ τὴ Χίο, ἔμειται νὰ διηγηθῇ ἔδω δέντρα εριστατικὸ ποὺ μοῦ ἔτιχε ἔκεινη τὴν ἐποχὴ στὴ λιμενικὴ μον ὑπερεσία, γιατὶ ἔχει δὲλη τὴ γραφικότητα μᾶς ἀρχαῖας τραγωδίας, ποὺν χορός της είνε κάπια χαροκοπιένες μανιφόρφες, μάνες, ἀδειάφες καὶ γυναικές μερισμῶν ποὺν βοῆραν τὸ θάνατο στὸν τορταλλισμὸ ἐνὸς Χιώτικου βατούριου τοῦ ἐφοπλιστοῦ Χ.....

Μιά μέρα ήθελε ἀπὸ τὸ Βροτανόδο, ἔνα προάστειο τῆς Χίου ποὺν βγάζει ναυτικοὺς μαζὲ μὲ τὰ Καρδάμιλα καὶ τὸ νησάκι τὶς Οίνοσες, δύος αὐτὸς δὲ χρόνος τῆς τραγωδίας αὐτῆς μὲ θρήνους καὶ δύσηρους. Τὰ είχαν μὲ τὸν ἐφοπλιστὴ Χ..... γιατὶ γρωστούσε μισθῶν στοὺς ἀδικοσυστωμένους καὶ δὲν τοὺς ἔδινε, διὰ τὸν ἀφειλέ, τόρο στοὺς κληρονόμους. Μάνισε δὲλη ἡ μπροστά στὸ λιμεναρχεῖο παραλία ἀπὸ τὸ πλήθος τῶν γνωστῶν ποὺν φρονιστῶν τὴ ωρίγμα τῆς λύτρης καὶ οἱ θρήνοι τους ἀντιλαμβάνουσαν στὴν ὅλην ἀτομοσφράγδα τοῦ λιοντανούδοσταρου τῷ γραφείῳ τουν. Πολλές ἀπὸ αὐτὲς είχαν καὶ τὰ μισά στὴν ἀγκαλιά τους, ἐκεῖνα ποὺν δὲν γνωρίσαν ποτὲ τὸ διντυχισμένο πατέρων τους, τὸ θῆμα τῆς βάροσθρης τοῦ πολέμου συγήθειας. Αυτήθηρα διονούσαν αὐτὸν τὸν κόσμο καὶ πῆγαν ἀμέσως καὶ βοῆραν τὸν ἐφοπλιστὴ στὸ γραφείο τουν. Είχα τὴν ιδέα ποὺν δὲν τελείωνε ἀμέσως ἡ δοιλειά καὶ πῶς δὲλα αἰτήσαν δὲν ήσαν παραπλανήσιμοι, γιατὶ δὲ φραγτιζόμοντα ποτέ, πῶς ἔνας παρασημοφροδεμένος μὲ τὸ Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, 'Εθνικὸς εὐεργέτης, ποὺν είχε δώσει κόρηματα γιὰ τὸ Στόλο καὶ γιὰ τὸν σημερινὸν ἀγόνα, θά στρεδούσε μερικές ψυφοδραχμές στὰ χῆρες καὶ στὰ δόγματα. Μόλις τὸν ἀντίκρυσαν καὶ τοὺς είπαν τὸ σκοτὸ τῆς ἐπανέψεως μον, αὐτὸς μοῦ ἔθγαλε μέσα ἀπὸ ἔνα συρτάρι τοῦ γραφείου του μερικά χαροπά, ποὺν είχε βάλει τὶς δύνσμοιρες αὐτὲς γνωμένα τὰ υπογόριαν καὶ διότι ήταν γραφικόν ποὺς αὐτές δὲν είχαν κακιάν ἀπὸ αὐτὸν ἀπαίτησι, γιατὶ οἱ τορταλλισμένοι είχαν πάση διούσαν τὸν μισθόν τους ἐν ταξίδι καὶ πῶς εἰναγμονούν γιατὶ τοὺς ἔδωσε μόνο ἀπὸ φραγμόθρητα σὲ καθεμιὰ. Ένα μισθόν παραστάνων. "Αλλα δύμος μοῦ είχαν πεῖ νὰ γνωίσεις πῶς δηλαδή τὴν ὄρα ποὺν τορταλλιστρές τὸ πλοῖο, οἱ μακαρίτες είχαν νὰ πάρουν ἔξη μισθῶν καὶ παραπάνω.

Ἐντυχῶς ἀπὸ τὸν τορταλλισμό αὐτὸν είχαν σωθεὶ δυὸς τρεῖς. 'Απὸ αὐτὸν δέντρα μπροστά στὸ λιμεναρχεῖο, τοὺς καλῶ καὶ ἀρχίζω νὰ τὸν κάνω ένορκην ἀνάλογων. Τέ μαθαίνω λοιπὸν ἀστόν, οἱ πραγματικῆς ποτέ στελεχεῖς

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΣΣΑ

(Έργον τοῦ Φ. Αμερλιγκ)

στὸν καπετάνιο στὴ Μασσαλία τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα γιὰ νὰ κάνῃ μισθὸ στοὺς ναῦτες. Ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα δώμας ποὺ ἔφτωσαν τὰ χρήματα, τὴν ἵδια νύχτα σήκωσαν ἄγκυρα γιὰ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ Μασσαλία γιὰ τὸ Γιβραλτάρ. Ὁ καπετάνιος εἶτε στοὺς ναῦτες πῶς μισθὸ δὴ τοὺς κάνη τὴν ἄλλη μέρα. Τὴν ἴδια ὥμας αὐτὴν νύχτα τορπιλάστηκαν!

Ο παραστομοφόρμενος ἐθνικὸς ἑφοπλιστής ἐνώπιος πῶς μισθὸ ποὺ εἰλεῖ στελεῖ τὰ λεφτά, σῆλε καὶ τὸ καθήκον του. Μόλις λοιπὸν βεβαώθηκα γιὰ ὅτι αὐτά, πήγα καὶ τὸν ξαναθρῆκα. Τί μου ἀπάντησε;

— Ἐγώ μιὰ φορά τὰ ἔστειλα καὶ δὲν ἔχω καπιὰ ἄλλη ὑποχρέωσι! Ποὺ καὶ στάθηκα καὶ τοὺς ἔδωσα καὶ ἔνα μισθὸ παρατάνω! Δὲν ὑπῆρχε βέβαια τρόπος ν' ἀναγκάσω τὸν ἑφοπλιστὴν νὰ δώσῃ στὸν φτωχὸν γυναῖκας τὸ δίκαιο τους. Τὸ ζῆτημα ήταν δικαστικῆς φύσεως. Καὶ πῶς νὰ πάνε διετές ἡ δυστυχίουμένες γυναῖκες δικαστικῶς; Αὐτὲς ἡσαν σύν τὰ χαμένα πουλιά! Ἀπεφάσισα λοιπόν, ὅχι πειά σύν λιπενάρχοις, μᾶς σύν ἀνθρώποις ποὺ ἔδωψε τὸ ἄδικο, νὰ ἐξεμετάλλευσῃ μερικὲς ἀδηναῖμας τοῦ φύλοδόξου ἑφοπλιστοῦ, ποὺ πετούσε τὴ σκύνφια του, γιὰ νὰ γράψῃ ἡ ἑφημερίδα τῆς Χίου νὰ πῶ τὴν ἀποφύ ματάνω στὸ ζῆτημα αὐτὸν καὶ νὰ τονίσω τὸ ἄδικο ποὺ γίνεται σὲ μερικὲς δυστυχίουμένες καὶ ἀπόστατεντες γυναῖκες. Ὁ ἑφοπλιστὴς ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ἐγένετο τὰ νεῦρα του καὶ μοῦ εἴπε τὸν ματρόνο νὰ κάνει δὲν θέλω, γιατὶ αὐτὸς τίποτα δὲν φοβάται. Τὸ βράδυ βρήκα καὶ τὸ δικηγόρο του στὴ Λέσχη καὶ τὸν είπα τὰ λίδια. Ἡπαῖτον ἔνας πολὺ λογικὸς καὶ καλὸς ἄνθρωπος καὶ μοῦ ὑποσχέθηκε πῶς θὰ τὸν συνιδούνεψῃ κατὰ πῶς πρέπει, γι' αὐτὸν μὲ παρακλητοῦ πῶς νὰ μιν κάνων καμπάνια ἐνέργεια ὡς τὴν ἄλλη μέρα. Καὶ πραγματικῶς, τὴν ἄλλη μέρα μον παραγγείλει τὸν καπάθεφο καὶ πῆρε ἀπὸ τὸν ἑφοπλιστὴν τὰ χρήματα, γι' αὐτὸν νὰ στείλω τὶς γυναῖκες στὸ γραφεῖο του νὰ πληρωθοῦν.

* * *

Τὸ παραπάνω ἐπεισόδιο εἶναι ἡ τραγικὴ μεριά τῶν τορπιλισμῶν. Μὰ οἱ τορπιλισμοὶ είχαν καὶ τὴν κωμακή τους δῆμο! Δηλαδή, νὰ συνεννούμεθα, ἔνας τορπιλισμός, δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ είνει κομικός, μᾶς ἐδῶ μιλῶ γιὰ τὶς ἀνακρίσεις ποὺ ἔκαναν ἀμά παροισταζότανε κάποιος καπετάνιος κακούν παροστά μον, δήλων ναυαγός, μαζὲν μὲ ἄλλους διύλιθες ναῦτες.

— Καλῶς τους! Τὶ θέλετε;

— Μᾶς τορπιλισαν οἱ Γερμανοί.

— Ποῦ;

— Νά, ἔδω κοντά, σχεδόν τοῦ τὸ λιμάνι, χθὲς τὴ νύχτα. Μᾶς βάλανε μέσα στὴ βαρκίτσα μας καὶ φτάσαμε σήμερα τὸ ποτῷ μὲ τὰ κοντιά!

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, είχαν ἀνοίξει μιὰ τρόπτα στὸ σπασοκάκιό τους, ποὺ είχαν δῆθεν δηρώσει τοφάτωσι βαρέλια κρασὶ γιὰ νὰ τὸ πάνε στὴ Θεσσαλονίκη στοὺς Συμμάχους, ἐνώ πραγματικῶς τὰ βαρέλια δὲν είχαν παρὰ νεράκι καθαρό! Ἐννοεῖται πῶς καὶ τὸ δῆθεν κρασὶ καὶ τὸ σπασοκάκιό ἡσαν ἀσφαλισμένα γιὰ κολοσσιάσθων ἀναλόγως ποσὸν ἐναντίον τὸν τορπιλισμοῦ.

— Οστε λοιπὸν τορπιλιστήκατε;

— Εἴδαμε τὸ Χάρο μὲ τὰ μάτια μας!

— Ορμήσεθε; Βάγετε τὸ χέρι σας στὸ Εύαγγελιο;

— Μπράδο!

Ἡ ἀνακρίσις βέβαια γινόντουσαν. Μὰ τὶ μποροῦσε κανεὶς νὰ βγάλῃ; Ὁ καπετάνιος καὶ οἱ ναῦτες, συνεννούμενοι, δὲν ἔπεφταν σὲ ἀντιφάσεις. Τὸ ἔλεγον τὸ μάθημά τους νεράκι. Ἰσως ἔπεφταν σὲ ἀντιφάσεις ἐκεῖνοι ποὺ είχαν τοφάτωσι τὸν ἄληθεια, γιατὶ μέσα στὴν τραχή του, δὲν καθένεις ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἡσαν μέσα στὸ πλοίο, θὰ είδε καὶ ἀλλοιώτικό τὸ γεγονός.

Ἡ ἀσφάλειας ἔξεραν βέβαια δὲς εἰτὲ τὶς κατεργασίες. Μὰ πληρώνων μέχρι λεπτού. Ἐπαιρούν τόσο μεγάλα ἀσφαλιστρά, ώστε καὶ μὲ δλα αὐτά, πάλι κερδισμένες ἡσαν.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τὸ ΚΔ' μέρος.

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ

Νὰ σᾶς είπω, θιλιμένες μον, ἔνα καλὸ χαμπέρι, τὸ Χάρο τὸν ἐπάσανε καὶ πᾶν νὰ τὸν κρεμάσουν. Τ' ἀκούσαν νειλ καὶ χαίρονταν καὶ νειὲς καὶ ἀρδινιά-ζόνταν, γυαλίζαν τὰ παπούτσια τους, κουρδύζαν τὰ ρολόγια.

Η ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

- Τῆς γυναίκας τὴ δουλειὰ τὴν ἔφηε ποντικὸς καὶ δὲν ἔχόρτασε.
- Τοὺ ἀναμέλη τὴ γυναίκα ὁ γονιγόης τὴν πάγνη.
- Προσωπικόν μον Ζαφείρα, ποὺ σὲ βρῆκε καὶ σὲ πῆρα;
- "Μουρφέ μοι, δός νά φαω, ἀσχημή μοι, πού νά τάβω;
- Χήρα, παδιά, γαϊδουράς ποινάρια.
- Φάνους μιὰ φορά χλωμή, νάσαι πάντα φοδινή.
- Η γυναίκας τῶν ναυτῶν, τὸ μαγιάτοιλο χορεύουν.
- Ταύχος καὶ γυναίκα μὴν τὸ βίστης τὴ νύχτα.
- Τὸν Τούρκο φύλευε καὶ τὴ γυναίκα σον τύλαγε.
- Στοφάνων τὸν ἄντρα σον καὶ μάρια μὴν τὸν κάνης.
- Τὸν ἄντρα μον θωροῦνε κι' ἐμένανε τιμούνε.
- Η ἀδερφὴ τὸν ἀδερφό χριστὸ σπαρδό τὸν ἔχει.
- Η ἀκαμάτιρες καὶ τὸ τρελλές ἔχουν τὶς τύχες τές καλές.
- Π τρωτωρωμένη χόρευε κι' ἡ γονιά ἐσφιγγούταν.
- Η γονιά δὲν είχε διάβολο κι' ἀγόρασε γουρούνη.
- Η γονιά σφρεντόνας ἔφτανε, δταν τὰ σύκα τέλειωναν.
- Η γυναίκα μὲ τὸ κλάμα καὶ ὁ κλέφτης μὲ τοὺς δρούς.
- Η καλή νοικουρά κάνει καλή γετονόσια.
- Νάνι μας ἡ κόρη χτενισμένη κι' ἡ αὖλη καθαρισμένη.
- Η κυρά μας ἡ καλή αὐτὴ τὸν θντο στὸ φαί.
- Π μαμούνα νίβεται κι' ἡ ποδιά της χαίρεται.

— Η μιὰ νύφη ἔνας δαιμονιας κι' ἡ δινό νύφες δέκα.

— Οταν ἡ νύφη δὲν μιλᾶ, πάντεχε τὰς θά πεινά.

— Η νύφη στὸ πεθερικό καρίς γαμπτόρ πιθέλει;

— Η νύφη μας την ὡμοφύλα στὴν κεφαλή την ἔχει.

— Η πολλές μαμές την τὸ παιδί.

— "Η σὲ πρόμα ἡ μὲ πηγες, ἐπαρθήκαμε, Φροσύνη.

— Χήρα γυναίκα κι' ἄδειο βαγένι μά τιμὴν ἔχουν.

— Θεέ, μὴ δωσης τοῦ παιδιοῦ τι βάζει ὁ νοῦς τῆς μάνας.

— Λούσεις με, κτενίζεις με, ξέρω ποιός μὲ γέννησε.

— Μὲ τὴ μιὰ μον θυγατέρα δεκοχτώ γαμπτούς θά κάμω.

— Νά χορεψη μέλι, ἡ κόρη καὶ παπούτσια δὲν ἔφρει.

— Νύφη μον καματερή, κάθε Σάββατο βραδύ.

— Όπούχει γυναίκα ψιλορρή τι ἀμπέλι στὴ δημοσιά, δὲν βρίσκει ησυχία.

— Ο ἔρωτας είνε τυφλός καὶ πάνει ἀνοιχτούματες.

— Οποιος δέλλει ν' ἀγάπητη πρέπει νὰ καταπιερηστη.

— Οποιος πονάρι παντρεύεται, φανερὰ ποιεύεται.

— Οτι δὲν μπαρεῖ καὶ κάμην διάβολος, οὔτε δὲν προφέτης μὲ στὸ στέπι.

— Ούτε τὸ στέπι χριστὶς ἄντρα, οὔτε δὲν προφέτης μὲ στὸ στέπι.

— Παντρέψει με στὰ μακρινὰ, νά ξέρω νὰ παντρισθῶ.

— Κάλλιο χήρα πορδιωμένη, παρὰ κακοπαντρεψεμένη.

— Κόρη ποινυρισμένη, κακά—μηχρά παντρεύεται.

— Μάγοντο Σαββάτο χροὶς ήμερα, ποιά γυναίκα χροὶς φύλο;

— Εμμαρφη χροὶς φύλο, πρόσθιτο χροὶς μαλλί.

— Σὲ πῆρα γιὰ βασιλικό καὶ βγῆρες ποιεύμαδα.

— Σκλάβα μὲ θωρεῖς καὶ παρθενά γυρεύεις;

— Φάσκελά της π' ἀγαπᾶ, παντρεψεμένον δὲν παπά.

— Στον καλύπτων τὸν πόρτα, θηλυκὸ γεννιέται πρότα.

— Όσα σέρνει τὸ πρίγκιπα γυναίκας δὲν τὰ σέρνει ούτι μάλι.

— Τὰ πολλὰ την ποιούντα καὶ τὰ λίγα τὴ γυναίκα.

— Τὸ πείπα της κακῆς γυναίκας μοιάζει τὴν δργὴ τοῦ σκύλου.

— Ωμωρφη γυναίκα, διάβολος τοῦ χωρού.

— Ως καὶ τὸ ἀηδόνι πον λαλεῖ, νὰ παντρευτῇ γυρεύειν.

— Οποιος δέρνει τὴ γυναίκα του, δέρνει τὸ κεφάλι του.

— Νύφη, δηλαδή πρέπει, άλλα δηλαδή.

— Αν μαλάσσεις μὲ βρωμασσα, θὰ σου πὴ τὶς βρωμασσα.